

MELEKLERE İMAN

Hüseyin YILMAZ

I- Konunun Plânı

A- İman Kavramı

- 1- İman nedir?
- 2- İman esasları
- 3- İman etmenin müslümana sağladığı psikolojik faydalar
- 4- İman edenlerin mükafatı
- 5- İman etmeyenlerin akıbeti

A- Meleklerle İman

1- Melek kavramı

- a) Melekler nasıl varlıklardır?
- b) Meleklerin eril ve dişileri var mıdır?
- c) Büyük melekler ve görevleri
- d) Kiramen Katibin melekleri ve görevleri
- e) Diğer melekler hangileridir ve görevleri nelerdir?
(münker nekir melekleri, arşı taşıyan melekler)

2- Meleklerle imanın önemi

- 3- Kur'an-ı Kerim'de meleklerle iman ile ilgili ayetler
- 4- Meleklerle iman ile ilgili hadisler

II- Konunun Açılımı ve İşlenişi

Konuya iman kavramı açıklanarak başlanır. Daha sonra iman esaslarının neler olduğu anlatılır. İman eden kimselerin cennete, iman etmeyen kimselerin ise cehenneme gidecekleri ayeti kerimelerden örnek verilerek açıklanır. Bundan sonra meleklerle imana geçilir. Meleklerin mahiyetinden ve büyük meleklerden bahsedilir. En sonunda da Kur'an da ismi geçen diğer meleklerden bahsedilir. Bu arada özellikle Kiramen katibin meleklerinden ve onların görevlerinden bahsedilerek günlük hayatımızda meleklerle imanın ne gibi olumlu etkileri olduğuna işaret edilir.

III- Konunun Özet Sunumu

İnsanlar yaratılış itibarı ile bir yaratıcıya iman etmeye meyilli olarak yaratılmıştır. En ilkel ya da ücra topluluklarda bile insanların bir şeylere

inanmış olmaları kişide yüce bir yaratıcıya inanma duygusunun fitri olduğunu gösteren en açık delildir. Tarihen görülmüştür ki, çok mükemmel olarak yaratılmış olan insan aklı , tek başına Allah'ı bulmada yeterli olsa da, onun sıfatları konusunda ve detaylarda yolunu şaşırması ve çoğunlukla da Yüce yaratıcıyı müşahhaslaştırıp elle tutulur gözle görülür hale getirmiştir. Bu yanlıştır. Doğru olan ise yüce yaratıcıyı ve inanılması gereken şeyleri doğru kaynaktan yani Kur'an'dan öğrenmektir. Kur'an da ise imanın nelerden ibaret olduğu açıklanmıştır. Bunlardan biride meleklerle imandır.

Sözlükte "haberci, elçi, güç ve kuvvet" anlamlarına gelen melek, Allah'ın emriyle çeşitli görevleri yerine getiren, gözle görülmeyen nuranî ve ruhanî varlıktır. Melekler, ruh gibi lâtîf, nûrânî, mahiyetleri Allah katında malum, varlıkları bizim dünyamıza ait olmayan fakat insanlarla ilgili bir takım görevleri bulunan varlıklardır. Akıl ve nutukları olup; şehvet ve gadap gibi beşerî ihtirasları, yemeleri, içmeleri yoktur. Evlenmek, doğmak ve doğurmaktan uzaktırlar. Çeşitli şekillere girebilirler. Allah'ın emrine asla isyan etmezler, yerde ve gökte bir takım vazifeler ile meşgul olurlar. Daima Yüce Allah'ı tesbih ve zikrederler. Meleklerin sayısı ve her birinin hangi işlerle vazifeli oldukları bizce malûm değildir. Ancak bunlardan bir kısmı ve vazifeleri Kur'an-ı Kerîm'de ve Hz. Peygamber'in hadislerinde bildirilmiştir. Meleklerle inanmayan kişi bu ayetlerin hükmünü inkar ettiği için kafir olur. Ayrıca Cenab-ı Hak, Kur'an'da meleklerle düşman olanları kafir diye nitelemiş ve böyle kimselerin Allah düşmanı olduğunu vurgulamıştır¹ Meleklerle inanmamak, dolaylı olarak vahyi, peygamberi, peygamberin getirdiği kitabı ve tebliğ ettiği dini de inkar etmek anlamına gelir. Çünkü dinî hükümler, peygamberlere melek aracılığıyla indirilmiştir.

Meleklerle imanın faydaları:

a) Psikolojik Faydaları : İslamiyetin hayat dini olduğu, fiiliyata dökülmeyen yalnız başına imanın insana yarar sağlamayacağı, inancın ancak onu yaşamakla değer kazanacağı , Kur'an'da iman zikredildikçe amel-i salihin (iyi işlerin) onu takip ettiği, ayrıca islam literatüründe: İnsanın meyillerini, hayırlı işlere sevk eden ruhani vasıtaların melekler olduğu inanan insanın vicdanlara hitap eden ruhani melek sesine kulak verip; onun çağırdığı istikamete kendini yönlendirmesi, kendini kötülüğe çağıran şeytan ve nefsin vesveselerine ise, karşı durmasıdır.

1 Bakara 2/98.

b)Toplumsal Faydaları: İman sahibi kimselerin, kendilerinin özellikle Kiramen Katibin meleklerinin gözetiminde olduklarını ,iyi ve kötü her türlü davranışın onlar tarafından kaydedildiğini, dünyadaki bu yaptıklarından ahirette hesaba çekileceklerini bilip, iman etmelerinin önemi belirtilmeli, imanın kazandırdığı sorumluluk duygusu neticesinde kişilerin kötülülüklerden sakınıp; iyiliklere yönelmesine, dolayısı ile fert ve toplumun huzur ve hayatı bu şarta bağlı olduğu vurgulanmalıdır.

IV- Konu İşlenirken Başvurulabilecek Bazı Ayetler

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ

“Peygamber, Rabbinden kendisine indirilene iman etti, mü’minler de (iman ettiler). Her biri; Allah’a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler .”²

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ

“Hiçbir kimse yoktur ki, üzerinde koruyucu bulunmasın.”³

Meleklerle iman , meleklerin görevleri ve meleklerin vasıfları ile ilgili olarak aşağıdaki ayetlerden faydalanılabilir. Bakara, 2/98, 177, Ali İmran 3/15-18; Nisa, 4/14, 72, 136; En’am, 6/61; Araf, 7/206; Ra’d,13/12-13; Hicr, 15/61-64; Nahl, 16/49-50, Meryem, 19/64; Enbiya, 21/ 19-20,26-29; Fatır, 35/1; Saffat, 37/1-4, 158-166; Sad, 38/67-69; Zümer, 39/75; Mü’min, 40/7-9; Fussilet, 41/38; Şura, 42/4-5; Zuhruf, 43/19; Kaf, 50/17-18;Tahrir,66/ 3-4, 6; Mearic, 70/1-5; Mürselat77/1-7; infitar 82/11; Kadir, 97/4-5.

V- Konu İşlenirken Başvurulabilecek Bazı Hadisler

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ص يَوْمًا بَارِزًا لِلنَّاسِ فَاتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْإِيمَانُ قَالَ " أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَلِقَائِهِ وَرُسُلِهِ وَتُؤْمِنَ بِالْبَعْثِ الْآخِرِ " .

Ebû Hüreyre şöyle demiştir: Bir gün Resûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem açıkta oturuyordu. (yanına) cebrail gelip: "Îmân nedir?" diye sordu. "Îmân; Allâha, Meleklerine, Kitaplarına, Allâh'a mülâkî olmağa, Peygamberlerine inanmak ve öldükten sonra dirilmeğe inanmaktır." cevâbını verdi. ⁴

2 Bakara 2/285.

3 Tarık, 86/4

4 Müslim, "İman, 1.

Hız. Peygamber melek ile ilk defa vahiy başlangıcında karşılaşmıştır.

عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا قَالَتْ أَوَّلُ مَا بُدِيَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ الْوَحْيِ الرَّؤْيَا الصَّالِحَةُ فِي النَّوْمِ، فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ فَلَقِ الصُّبْحِ، ثُمَّ حُبِّبَ إِلَيْهِ الْخَلَاءُ، وَكَانَ يَخْلُو بَعَارِ حِرَاءٍ فَيَتَحَنَّثُ فِيهِ . وَهُوَ التَّعَبُّدُ . اللَّيَالِي ذَوَاتِ الْعَدَدِ قَبْلَ أَنْ يَنْزِعَ إِلَى أَهْلِهِ، وَيَتَزَوَّدُ لِذَلِكَ، ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى خَدِيجَةَ، فَيَتَزَوَّدُ لِمِثْلِهَا، حَتَّى جَاءَهُ الْحَقُّ وَهُوَ فِي غَارِ حِرَاءٍ، فَجَاءَهُ الْمَلَكُ فَقَالَ اقْرَأْ. قَالَ " مَا أَنَا بِقَارِئٍ ". قَالَ " فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجُهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ اقْرَأْ. قُلْتُ مَا أَنَا بِقَارِئٍ. فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّانِيَةَ حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجُهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ اقْرَأْ. فَقُلْتُ مَا أَنَا بِقَارِئٍ. فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّلَاثَةَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ { اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ } ". فَرَجَعَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرْجُفُ فُؤَادُهُ، فَدَخَلَ عَلَى خَدِيجَةَ بِنْتِ خُوَيْلِدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَقَالَ " زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي ". فَزَمَّلُوهُ حَتَّى ذَهَبَ عَنْهُ الرَّوْعُ، فَقَالَ لِحَدِيجَةَ وَأَخْبَرَهَا الْخَبْرَ " لَقَدْ خَشِيتُ عَلَى نَفْسِي ". فَقَالَتْ خَدِيجَةُ كَلَّا وَاللَّهِ مَا يُخْرِيكَ اللَّهُ أَبَدًا، إِنَّكَ لَتَصِلُ الرَّحِمَ، وَتَحْمِلُ الْكَلَّ، وَتَكْسِبُ الْمَعْدُومَ، وَتَقْرِي الضَّيْفَ، وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ. فَانْطَلَقَتْ بِهِ خَدِيجَةُ حَتَّى أَتَتْ بِهِ وَرَقَةَ بْنَ نَوْفَلِ بْنِ أَسَدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزْزِيِّ ابْنَ عَمِّ خَدِيجَةَ . وَكَانَ امْرَأً تَنْصَرُّ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَكَانَ يَكْتُبُ الْكِتَابَ الْعِبْرَانِيَّ، فَيَكْتُبُ مِنَ الْإِنجِيلِ بِالْعِبْرَانِيَّةِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكْتُبَ، وَكَانَ شَيْخًا كَبِيرًا قَدْ عَمِيَ . فَقَالَتْ لَهُ خَدِيجَةُ يَا ابْنَ عَمِّ اسْمِعْ مِنْ ابْنِ أَحِيكَ . فَقَالَ لَهُ وَرَقَةُ يَا ابْنَ أَحِي مَاذَا تَرَى فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَبْرَ مَا رَأَى . فَقَالَ لَهُ وَرَقَةُ هَذَا النَّامُوسُ الَّذِي نَزَّلَ اللَّهُ عَلَى مُوسَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا لَيْتَنِي فِيهَا جَدَعًا، لَيْتَنِي أَكُونُ حَيًّا إِذْ يُخْرِجُكَ قَوْمُكَ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " أَوْخْرِجِي هُمْ ". قَالَ نَعَمْ، لَمْ يَأْتِ رَجُلٌ قَطُّ بِمِثْلِ مَا جِئْتَ بِهِ إِلَّا عُودِي، وَإِنْ يُدْرِكُنِي يَوْمُكَ أَنْصُرَكَ نَصْرًا مُؤَزَّرًا. ثُمَّ لَمْ يَنْشَبْ وَرَقَةُ أَنْ تُؤَيِّ وَفَتَرَ الْوَحْيَ .

Hız. Aişe (ra) den: Resûlullah (sav)'a vahiy olarak ilk başlayan şey uykuda gördüğü salih rüyalar idi. Rüyada her ne görürse, sabah aydınlığı gibi aynen vukua geliyordu. (Bu esnada) ona yalnızlık sevdirmişti. Hira mağarasına çekilip orada, ailesine dönmeksizin birkaç gece tek başına

kalıp, ibadette bulunuyordu. Bu maksadla yanına azık alıyor, azığı tükenince Hz. Hatice (ra)'ye dönüyor, yine aynı şekilde azık alıp tekrar gidiyordu. Bu hal, kendisine Hira mağarasında Hak gelinceye kadar devam etti. Bir gün ona melek gelip: "Oku!" dedi. O: "Ben okuma bilmiyorum!" cevabını verdi. (Aleyhissalâtu vesselâm hâdisenin gerisini şöyle anlatır: "Ben okuma bilmiyorum deyince) melek beni tutup kucakladı, takatım kesilinceye kadar sıktı. Sonra bıraktı. Tekrar: "Oku!" dedi. Ben tekrar: "Okuma bilmiyorum!" dedim. Beni ikinci defa kucaklayıp takatım kesilinceye kadar sıktı. Sonra tekrar bıraktı ve: "Oku!" dedi. Ben yine: "Okuma bilmiyorum!" dedim. Beni tekrar alıp, üçüncü sefer takatım kesilinceye kadar sıktı. Sonra bıraktı ve: "Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir kan pıhtısından yarattı. Oku! Rabbin kerimdir, o kalemle öğretti. İnsana bilmediğini öğretti" (Alâk 1-5) dedi." Resûlullah (sav) bu vahiyleri öğrenmiş olarak döndü. Kalbinde bir titreme (bir korku) vardı. Hatice'nin yanına geldi ve: "Beni örtün, beni örtün!" buyurdu. Onu örttüler. Korku gidinceye kadar öyle kaldı. (Sükûnete erince) Hz. Hatice (ra) ye, başından geçenleri anlattı ve: "Nefsim hususunda korktum!" dedi. Hz. Hatice de: "Asla korkma! Vallahi Allah seni ebediyen rüsvay etmeyecektir. Zira sen, sıla-i rahimde bulunursun, doğru konuşursun, işini göremeyenlerin yükünü taşırsın. Fakire kazandırırsın. Misafire ikram edersin. Hak yolunda zuhur eden hadiseler karşısında (halka) yardım edersin!" dedi. Sonra Hz. Hatice, Aleyhissalâtu vesselâm'ı alıp Varaka İbnu Nevfel İbni esed İbni Abdi'l-Uzzâ İbni Kusay'a götürdü. Bu zat, Hz. Hatice'nin amcasının oğlu idi. Cahiliye devrinde hıristiyan olmuş bir kimseydi. İbranice (okuma) yazma bilirdi. İncil'den, Allah'ın dilediği kadarını İbranice olarak yazmıştı. Gözleri âma olmuş yaşlı bir ihtiyardı. Hz. Hatice kendisine: "Ey amcamoğlu! Kardeşinin oğlunu bir dinle, ne söylüyor!" dedi. Varaka Aleyhissalâtu vesselâm'a: "Ey kardeşimin oğlu! Neler görüyorsun?" diye sordu. O gördüklerini anlattı. Varaka da O'na: "Bu gördüğün melektir. O Hz. Musa'ya da inmiştir. Keşke ben genç olsaydım (da sana yardım etseydim); keşke, kavmin seni sürüp çıkardıkları vakit hayatta olsaydım!" dedi. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Onlar beni buradan sürüp çıkaracaklar mı?" diye sordu. Varaka: "Senin getirdiğin gibi bir din getiren hiç kimse yok ki, O'na husumet edilmemiş olsun! gününü görürsem, sana müessir yardımda bulunurum!" dedi. Ancak çok geçmeden Varaka vefat etti ve vahiy de fetrete girdi ."⁵

5 Buhari, bed'ü'l-Vahy, 3.

عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ ص قَالَ " الْعَبْدُ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَلَّى وَذَهَبَ أَصْحَابُهُ حَتَّى إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نِعَالِهِمْ، أَتَاهُ مَلَكَانِ فَأَقْعَدَاهُ فَيَقُولَانِ لَهُ مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ مُحَمَّدٍ ص فَيَقُولُ أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ. فَيَقَالُ انظُرْ إِلَى مَقْعَدِكَ مِنَ النَّارِ، أَبَدَلَكِ اللَّهُ بِهِ مَقْعَدًا مِنَ الْجَنَّةِ . قَالَ النَّبِيُّ ص فَيَرَاهُمَا جَمِيعًا . وَأَمَّا الْكَافِرُ . أَوْ الْمُنَافِقُ . فَيَقُولُ لَا أَدْرِي، كُنْتُ أَقُولُ مَا يَقُولُ النَّاسُ. فَيَقَالُ لَا دَرَيْتَ وَلَا تَلَيْتَ. ثُمَّ يُضْرَبُ بِمِطْرَقَةٍ مِنْ حَدِيدٍ ضَرْبَةً بَيْنَ أُذُنَيْهِ، فَيَصِيحُ صَيْحَةً يَسْمَعُهَا مَنْ يَلِيهِ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ

Hız. Enes (ra) den: Resûlullah (sav) şöyle buyurdu: "Kul kabrine konulup, yakınları da ondan ayrılınca -ki o, geri dönenlerin ayak seslerini işitir- kendisine iki melek gelir. Onu oturtup: "Muhammed (sav) denen kimse hakkında ne diyordun?" diye sorarlar. Mü'min kimse bu soruya: "Şehadet ederim ki, O, Allah'ın kulu ve elçisidir!" diye cevap verir. Ona: "Cehennemdeki yerine bak! Allah orayı cennette bir mekâna tebdil etti" denilir. (Adam bakar) her ikisini de görür. Allah da ona, kabrinden cennete bakan bir pencere açar. Eğer ölen kâfir ve münafık ise (meleklerin sorusuna): "(Sorduğunuz zâtı) bilmiyorum. Ben de herkesin söylediğini söylüyordum!" diye cevap verir. Kendisine: "Anlamadın ve uymadın!" denilir. Sonra kulaklarının arasına demirden bir sopa ile vurulur. (Sopanın acısıyla) öyle bir çılgılık atar ki, onu (insan ve cinlerden ibaret olan) iki ağırlık dışında ona yakın olan bütün (kulak sahipleri) işitir."⁶

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ص فَضَحِكَ فَقَالَ " هَلْ تَدْرُونَ مِمَّ أَضْحَكُ " . قَالَ قُلْنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ . قَالَ " مِنْ مُحَاظَبَةِ الْعَبْدِ رَبِّهِ يَقُولُ يَا رَبِّ أَلَمْ تُجِرْنِي مِنَ الظُّلْمِ قَالَ يَقُولُ بَلَى . قَالَ فَيَقُولُ فَإِنِّي لَا أُجِيزُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا شَاهِدًا مِنِّي قَالَ فَيَقُولُ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ شَهِيدًا وَبِالْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ شُهِودًا - قَالَ - فَيُخْتَمُ عَلَى فِيهِ فَيَقَالُ لِأَرْكَانِهِ انطقي . قَالَ فَتَنْطِقُ بِأَعْمَالِهِ - قَالَ - ثُمَّ يُخَلَّى بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَلَامِ - قَالَ - فَيَقُولُ بُعْدًا لَكِنَّ وَسُحْقًا . فَعَنْكَنَّ كُنْتُ أَنَاضِلُ " .

Hız. Enes (ra) den: Resûlullah (sav)(bir gün) güldüler ve:"Neye güldüğümü biliyor musunuz?" buyurdular. Biz: "Allah ve Resûlü daha iyi bilir!" dedik. "Kulun Rabbine olan hitabından!" buyurdu ve şöyle devam etti: "Kul şöyle der: "Ey Rabbim, sen beni zulümden korumadın mı?" Rab Teâla: "Evet korudum" buyurur. Kul da: "Fakat ben bugün, kendime,

6 Buhari, Cenaiz, 68.

kendimden başka bir kimsenin şahid olmasını asla istemiyorum" der. Rabb Teâla:"Bugün sana tek şâhid olarak nefsin, çok şahid olarak da kirâmen kâtibin kâfidir" buyurur." Resûlullah devamla dedi ki: "Ağzına mühür vurulur ve diğer organlarına: "Konuş!" denilir. Onlar adamın amelini haber verirler. Sonra konuşma hususunda serbest bırakılır. Adam organlarına: "Yazıklar olsun size! Buradan defolun! Ben sizin için mücadele etmişim" der."⁷

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص " قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ رَبِّ ذَاكَ عَبْدُكَ يُرِيدُ أَنْ يَعْمَلَ سَيِّئَةً - وَهُوَ أَبْصَرَ بِهِ - فَقَالَ ارْقُبُوهُ فَإِنْ عَمِلَهَا فَارْقُبُوهُ لَهَا بِمِثْلِهَا . وَإِنْ تَرَكَهَا فَارْقُبُوهُ لَهَا حَسَنَةً - إِنَّمَا تَرَكَهَا مِنْ جَرَائِ .

Peygamber (sav) şöyle buyurdu: Allah kulunu görüyor olduğu halde melekler “Ya rab! Şu kulun kötü bir amel işlemek istiyor” derler. Allah da : “Onu takip edin. Eğer onu yaparsa bir mislini yazın. Şayet onu yapmaz ise ona bir iyilik yazın . Çünkü o kötü işi benim için terk etti.”⁸

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ص قَالَ " يَقُولُ اللَّهُ إِذَا أَرَادَ عَبْدِي أَنْ يَعْمَلَ سَيِّئَةً فَلَا تَكْتُبُوهَا عَلَيْهِ حَتَّى يَعْمَلَهَا، فَإِنْ عَمِلَهَا فَارْقُبُوهُ بِمِثْلِهَا وَإِنْ تَرَكَهَا مِنْ أَجْلِي فَارْقُبُوهُ لَهَا حَسَنَةً وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَعْمَلَ حَسَنَةً فَلَمْ يَعْمَلَهَا فَارْقُبُوهُ لَهَا حَسَنَةً، فَإِنْ عَمِلَهَا فَارْقُبُوهُ لَهَا بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ

Ebu Hüreyre (ra)den Peygamber şöyle buyurmuştur:"Allah Teâla hazretleri meleklerine şöyle emreder: "Kulum kötü bir amel yapmak isteyince, onu yapmadıkça yazmayın. Yapınca, onu aleyhine bir günah olarak yazın. Eğer benim rızamı düşünerek terketti ise bunu onun lehine bir sevap yazın. Kulum iyi bir iş yapmak arzu edince, yapmasa bile onu, lehine bir sevap yazın. Eğer onu yaparsa, en az on misli olmak üzere yedi yüz misline kadar ona sevap yazın."⁹

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ . ص . " إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ كَانَ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَتْ الصَّلَاةُ تَحْبِسُهُ وَ الْمَلَائِكَةُ يُصَلُّونَ عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مَجْلِسِهِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ يَقُولُونَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيْهِ مَا لَمْ يُحَدِّثْ فِيهِ مَا لَمْ يُؤْذِ فِيهِ "

7 Müslim, Zühd 17.

8 Müslim, İman, 205. (I, 118)

9 Buhari, Tevhid, 35. (VIII, 198)

Ebu Hüreyre (ra)den Peygamber şöyle buyurmuştur Sizden biriniz mescide girdiği zaman namaz onu alıkoyduğu müddetçe namazda (imiş gibi sevap kazanmış) olur. Ve sizden birisi namaz kıldığı yerden ayrılmadığı, abdesti bozulmadığı ve kimseye eziyet etmediği müddetçe melekler “ Ya rab bu kulunu affet, ona merhamet et ve onun tevbesini kabul eyle” diye dua ederler.¹⁰

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ يَشْهَدَانِ بِهِ عَلَى النَّبِيِّ . ص . قَالَ " مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَتَغَشَّتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ "

Ebu Hüreyre ve Ebu Said (ra) den rivayet edildiğine göre bu iki zat peygamberin şöyle buyurduğuna şahitlik etmişlerdir: Bir mecliste bulunupta orada Allah’ anan her (Müslüman) cemaati melekler kuşatır, onları rahmet kaplar, üzerlerine sekinet peyderpey iner ve Allah onları kendi katındaki kimselerle beraber zikreder.¹¹

عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ مَنْ صَلَّى بِأَرْضِ فَلَاةٍ صَلَّى عَنْ يَمِينِهِ مَلَكٌ وَعَنْ شِمَالِهِ مَلَكٌ فَإِذَا أَدَّنَ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ أَوْ أَقَامَ صَلَّى وَرَاءَهُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ ۖ أَمْثَالُ الْجِبَالِ

Said b. el-Müseyyeb (ra)den rivayet edildi: Kırdan namaz kılan kimsenin sağında bir melek, solunda bir melek namaz kılarla. Ezan okur, kamet getirir yahut yalnız kamet getirir. Namaz kılarca arkasında dağlar kadar melekler de namaz kılar.¹²

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ص قَالَ " الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مُصَلَاةِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ مَا لَمْ يُحْدِثِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ "

Ebu Hüreyre (ra)den Peygamber şöyle buyurmuştur:"Herhangi biriniz abdestli olarak namaz kıldığı yerde beklediği sürece melekler ona şöyle dua ederler: Allah’ım onu affet, ona merhamet et.¹³

عَنْ حَنْظَلَةَ الْأَسَدِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص لَوْ أَنَّكُمْ تَكُونُونَ كَمَا تَكُونُونَ عِنْدِي لَأَطَّلْتُكُمْ الْمَلَائِكَةَ بِأَجْنِحَتِهَا

10 İbn Mace, Mesacid, 18.

11 İbn Mace, Edeb 53

12 Muvatta, Salat 2.

13 Muvatta, Kasrı salat, 18

Hanzale el-Üseydi (ra) den: Peygamber şöyle buyurmuştur : Şayet siz benim yanımda olduğunuz gibi diğer zamanlarda da böyle olursanız melekler kanatları ile sizi gölgelendirir¹⁴

VI- Yararlanılabilecek Bazı Kaynaklar

- 1- DİA Melek maddesi
- 2- Kur'anı Kerime göre Melekler Doç. Dr. Lütfullah Cebeci
- 3- İnsan ve İnsan Üstü,(Ruh, Melek , cin, Şeytan) Prof. Dr. Süleyman Ateş
- 4- Meleklerle İnanıyorum, M. Yaşar Kandemir.

14 Tirmizi, Kıyamet, 20.